

Ps. 43. 24. avertis? Simul indicatur ab ipsius Dei providentiâ afflictionem venire, et posse, cum velit, mederi. Solet in his verbum addi fiduciæ, ut: *Deus, Deus meus, ut quid*, etc.? et Maria: *Fili, quid?* nam ex amore et fiduciâ proficisci debent tales quasi que-
 Humili-
 ter. relæ. 2. *Pater tuus et ego.* Honorat sponsum, dum primo loco nominat, et gloriosum patris titulum tribuit: se humiliat, quasi ejus filius habeat alium parentem præter se; quod indè colligebatur. 3. *Dolentes quærebamus te.* Debet quæri cum dolore qui ex amore procedat, et cum simplicitate cordis, purâ ipsius gratiâ: non ob gustum, aut commodum aliud:
Jer. 29. 13. et quærendus est diligenter, et perseveranter: *Quæretis me, et inveniatis, cum quæsieritis me in toto corde*
 Breviter. *vestro.* 4. *Sic*, emphasisim habet. Quàm pauca et cordata verba; uti aliàs solita diva Virgo!

PUNCTUM IV.

Luc. 2. 49. Quid responderit Christus. 1. *Quid est, quòd me quærebatis?* Subasperor in speciem responsio. Sic subindè expedit ad exercitium patientiæ, et humilitatis; quando etiam abest omnis culpa, ut hic. Voluit etiam indicare se plus esse, quàm hominem. 2. *Nesciebatis quia in his que Patris mei sunt, oportet me esse?* Commendatur nobis studium divini obsequii præ rebus omnibus.

Respon-
 det Chris-
 tus aspe-
 riusculè.
 Servien-
 dum Deo.

PUNCTUM V.

Christus *descendit cum eis, et erat subditus illis.* *Luc. 2. 51.*
 In itinere quærebat Mater ex eo, quid egisset illo triduo; et conservabat verba ejus in corde suo. Quàm deinceps fuit Virgo attenta, ne Christum amitteret! Utinam et ego!

MEDITATIO XXXI.

Vita Christi usque ad annum trigesimum.

PUNCTUM I.

JESUS *proficiebat sapientiâ et ætate apud Deum et* *†. 52.*
homines. Habuit à suo conceptu omnem sapientiam et gratiam. Proficiebat autem, quotidie magis exercens, forisque ostendens; quemadmodum sol in se idem crescere dicitur usque ad perfectam diem, se-
Prov. 41.
18. cundum operationis efficacitatem. Spiritualiter crescere aut decrescere variis modis contingit. 1. Aliqui, ubi cœperunt, mox retrocedunt. De his Christus: *Nemo mittens manum suam ad aratrum, et respiciens* *Luc. 9. 62.*
retrò, aptus est regno Dei. Et sunt ut uxor Lot, *Gen. 19.*
26. quæ versa est in statuam salis, quòd respexerit. 2. Alii in progressu remittunt de fervore et mediis, per quæ proficissent; qui in periculo sunt deficiendi. At tales Christus: *Habeo adversum te quòd* *Apc. 2. 4.*
caritatem tuam primam reliquisti. 3. Alii incipiunt

et pergunt, sed lentè, qui etsi exterius non appareant deficere, solent tamen interiùs. 4. Alii, ubi *Ps. 83. 6.* inceperunt, pergunt alacriter: *Ascensiones in corde suo facientes, et euntes de virtute in virtutem.*

PUNCTUM II.

Luc. 2. 40. et 52. *Crescebat... et proficiebat apud Deum et homines.*
Modus crescendi. Vitanda extrema. Aliqui, non habità ratione ædificationis apud homines, quævis faciunt fervore proficiendi; alii tantùm coram hominibus proficere student, non in corde coram Deo. Oportet autem providere bona, et coram Deo, et coram hominibus.
Sapientia. Crescebat autem *sapientiã et gratiã.* Ad sapientiam spectant meditatio coelestium, prudentia agibilium, discretio sermonis; ad gratiam autem, eæ omnes actiones virtutum, quibus placemus Deo, et hominibus reddimur amabiles; sicut de Christo dicitur: *Isa. 42. 4.* *Non erit tristis neque turbulentus.* Proficiebat et Maria ab exemplo Filii. Proficiam et ego.

PUNCTUM III.

Christus obedit. De Christo, ab hoc tempore ad trigesimum annum ætatis non habetur aliud, nisi quòd *erat subditus illis.* 1. Cogita, quis obediebat. 2. In quibus? Quæ in domo fabri et paupere occurrunt faciendâ? Et faciebat omni affectu. Laus obedientiæ non est à dignitate actionum quæ fiunt, sed ab intentione et affectu facientis, qualescunque imponantur, licèt suo genere parvæ.

PUNCTUM IV.

Exercuit Christus fabrilem, etiam post mortem *Car Faber?* Joseph. Undè dicebant: *Nonne hic est faber, filius Mariæ?* 1. Ad exemplum vitandi otii. 2. Ut se subjiceret maledicto Adæ. *In sudore vultus tui vesceris pane tuo.* 3. Causâ humilitatis. Considera, quo affectu interno opera faciebat, et offerebat Patri æterno labores illos. Tu fac similiter in omnibus.

PUNCTUM V.

Quòd Christus tanto tempore latuerit usque ad trigesimum annum. Undè postea mirabantur: *Quomodo litteras sciret, cum non didicerit.* Imò dicebant: *In furorem versus est: tam insolita dicebat et faciebat, qualia ab eo expectari non poterant, et comparatione vitæ prioris.* Ama latere, nec teipsum ostenta. Erit tempus in publicum prodeundi, cum Deus disposuerit.

PARS TERTIA
MEDITATIONUM.

De vitâ et doctrinâ Christi à Baptismo
ad Passionem.

INTRODUCTIO

AD MEDITATIONES TERTIÆ PARTIS.

*De duplici vitâ, activâ et contem-
plativâ.*

SPIRITUALIS vita constat partim externis actionibus, et dicitur activa; partim internis, et vocatur contemplativa. Cùm utræque junguntur, efficitur vita mixta, quam Christus tenuit et exhibuit. Ambræ sunt in Mariâ et Marthâ sororibus adumbratæ: de quarum officiis et proprietatibus aliquid præmittendum est in usum Meditationum sequentium.

CAPUT PRIMUM.

De actionibus vitæ activæ.

Obsequia
vitæ activæ.
Luc. 10.
38. **I**NSINUANTUR in Marthâ; de quâ S. Lucas,
Ingressus est Jesus in quoddam castellum, et mulier

De actionibus vitæ activæ. 255

quædam Martha nomine excepit illum in domum suam. Quibus verbis significantur tria obsequia vitæ activæ. Primum est, ut præparetur Christo domus, quod fit tribus modis. 1. Ita ut mundetur tota, videlicet à peccatis: Quoniam *in malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis.* Huc pertinent opera penitentiae. 2. Ut reddatur tranquilla, et absque tumultu, quò possit hospes quietem capere. Id perficitur compressis et mortificatis passionibus appetitûs. 3. Ut ornatur utiquè virtutum moralium ferventi studio, et exercitatione.

Secundum obsequium est, excipere Christum hospitio in pauperibus, sicut Martha excipiebat illum in seipso cum discipulis suis: exercendo in pauperes opera septem misericordiae corporalis; de quibus Christus: *Quandiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.*

Tertium est, præparare Christo hospitium in aliorum etiam animis; quod fit per opera misericordiae spiritualis, perque ministeria docendi, concionandi, confessiones audiendi, et sacramenta administrandi. Hoc erat munus discipulorum, quos præmittebat Christus *in omnem locum, quò erat ipse venturus.*

CAPUT II.

De actionibus vitæ contemplativæ.

EXPRIMUNTUR in Magdalenâ sorore Marthæ: *Luc. 10. 39. huic erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens*

secus pedes Domini, audiebat verbum illius. Hoc est præcipuum munus contemplativæ. Sorores sunt, quia ab eodem Patre Deo genitæ: sed prior Martha, quæ Deo hospitium parat; tum Magdalena, quæ jam domi excepto fruitur. Huic conveniunt ista.

I. *Magdalena propinquior est Christo, quippe inhærens pedibus ejus; Martha autem causâ ministerii per domum discurrit: Accedite ad Deum, et illuminamini.* 2. *Sedet:* nempe quiescit, absque distractione, uni rei intenta, sepositis curis omnibus, atque internis potentiis sensibusque omnibus collectis, pacatisque affectibus: *Vacate et videte, quoniam ego sum*

Deus. Audiam quid loquatur in me Dominus. 3. *Ad pedes matet,* indè affectus hauriens salutare, qui per pedes significantur; primò *humilitatis,* cum recumbit in novissimo loco; deindè *reverentiæ erga Christi majestatem,* quam recognoscens demittit sese; tertio *subjectionis,* paratam se ad obsequium illo situ profitens; quarto, *imitationis,* vestigiis Christi insistere cupiens. Talibus contingit illud: *Qui appropinquant pedibus ejus, accipient de doctrinâ illius.*

4. *Audit verbum, et huic rei præcipuè contemplativa intendit.* Audit autem, vel sacros et pios libros legendo, vel spirituales magistros et cohortationes avidè excipiendo, vel meditando, et cum Deo colloquendo, vel deniquè per intuitum contemplationis, veluti spectando divinam veritatem. In quem actum maximè convenit auditio: nam hæc fit absque nostris ratiocinationibus, per illapsam doctrinæ in interiorum

3.

IV. *Audit verbum, et huic rei præcipuè contemplativa intendit.* Audit autem, vel sacros et pios libros legendo, vel spirituales magistros et cohortationes avidè excipiendo, vel meditando, et cum Deo colloquendo, vel deniquè per intuitum contemplationis, veluti spectando divinam veritatem. In quem actum maximè convenit auditio: nam hæc fit absque nostris ratiocinationibus, per illapsam doctrinæ in interiorum

auditum. Sic S. Paulus *audivit arcana verba;* et Christus ipse: *Quæcumque audivi à Patre meo, nota feci vobis.* Ita anima per contemplationem excipit divinas illustrationes, et sensus, nullo labore, magno gustu suavitatis; et *suscipit* quod optat S. Jacobus, *in mansuetudine insitum verbum quod salvat animas suscipientium.*

CAPUT III.

Vita activa opus habet contemplatione.

In apparet in Marthâ, quæ *satagens circa frequens ministerium, stetit et ait: Domine, non est tibi curæ quòd soror mea reliquit me solam ministrare? Dic illi, ut me adjuvet.* Sanè contemplatio debet adjuvare actionem, ut hæc cum devotione et suavitate perficiatur. Quare Martha stetit, aliquantulum intermittens actionem. Queritur autem amanter de subsidii defectu à sorore; per hoc volens impetrare à Domino auxilium contemplationis. Jube, inquit, et confestim fiet: *Mitte illam de Cælis, et à sede magnitudinis tuæ (sapientiam,) ut mecum sit et mecum laboret: et sciam quid acceptum sit apud te;* hoc est, ut tibi placere possim in actione meâ. Sunt quidam ex occupatis in actione, qui queruntur quodammodo de ipso Deo, quasi ab ipso deserantur, nullâ quiete ad respirandum concessâ; quasi culpa actionis fiat, quòd destituantur fructu contemplationis. Qui quidem, si humilitatem

colerent, in magno beneficio ponerent, quòd in Dei gratiam sese totos impendere liceret sanctis actionibus; atque eâ ratione donum contemplationis obtinerent, quod modò avertunt à se per superbam querimoniam, et fortè simulatam, quâ tegere volunt et excusare tepiditatem suam in studio contemplationis.

De contemplativis malè judicant.

Alii autem queruntur de contemplativis, quasi otiosis et Ecclesiæ Dei nihil conferentibus, sed planè inutilibus: quo in judicio multùm peccant. Primò, quòd velint omnes eandem inire viam secum, quasi una tantùm sit ad perfectionem contendendi. Deindè errant, quòd otiosos existimant qui Deo toti vacant; et inutiles, quorum orationibus plurimùm juvatur Ecclesia, et illi ipsi, qui proximis dant operam. Quare Dominus Magdalenam defendit, quæ otiositatis arguebatur à sorore. Agat igitur gratias Deo unusquisque pro suâ vocatione, in eâque se perficiat, deque aliorum bono gaudens, faciat illud sibi proprium.

CAPUT IV.

De moderandâ actione.

Luc. 10. 41. Inquietudo naturæ.

NIMIAM sollicitudinem coarguit Dominus, quando Marthæ dixit: *Martha, Martha, sollicita es, et turbata erga plurima.* Hujus verò inquietudinis causa est triplex. Prima est naturæ conditio, ex quâ quidam sunt ita animo inquieti, ut se colligere non valeant; ideòque amant distractiones. Alii autem sunt

pacati, facilesque ad collectionem suâ. Sicut autem hos caritas, cum opus est, ad actionem provocat, ita illos frænare debet, et ab effusione cohibere, timor spiritualium damnorum inde provenientium; et spes de virtute gratiæ Dei, eos ad connitendum confirmare.

Secunda causa est zelus indiscretus, atque defectus experientiæ; undè fit ut omnia complecti velint, et ubique adesse. Sic Dominus redarguit sollicitudinem Marthæ *erga plurima.* Corrigendus est error iste, et suum cuique rei tempus dandum; juxta illud: *Sapientia Scribæ in tempore vacuatis, et qui minoratur actu, sapientiam percipiet.* Hoc est, vir sapiens captat otium suo tempore, et vacat à curis; et per diminutionem, sive cessationem ab actione, intendit sapientiæ acquirendæ.

De defectu judicij.

Eccl. 38. 25.

Tertia est causa ab amore suâ ipsius: quo fit primum, ut in res proprias nimio amore feramur, atque ita effundamur foràs supra modum. Deindè impulsu vanæ gloriæ sæpè urgemur ad multa aggredienda et prosequenda, non obstante proprio spiritûs detrimento. Deniquè, per indiscretionem, non satis æstimamus quid expediat, dum licere videatur; contra S. Pauli documentum: *Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt.* Quidquid ergo speciem aliquam boni habet, sine delectu suscipitur; quod est inconveniens.

Amor sui nimius.

Impetus.

Indiscretus.

1 Cor. 6. 22.

CAPUT V.

*De uno necessario, quod est proprium
vitæ contemplativæ.*

Unitas
parcino-
niæ. HOC unum commendavit Christus in Magdalena:
x Tim. 6.
8. *Porro unum est necessarium.* Huc spectat vita contem-
 plativa, ubique renuens pluralitatem, amans unita-
 tem: Primò in usu rerum temporalium, ex quibus
 studet quàm paucissimis uti: *Habentes alimenta et
 quibus tegamur, his contenti simus.* Multùm id confert
 ad quietem cordis; et singulariter id sectati sunt viri
 contemplativi; et quò parcius istis utimur, libera-
 liùs à Deo donamur spiritualibus bonis. Secundò re-
Intentio-
nis. quiritur, *unitas intentionis*, quæ debet quiescere in
 gloriâ Dei, et iis quæ ad illam per se diriguntur,
 uti est præcipuè salus nostra. Quidquid non hùc re-
 fertur, extra unum est, vel si totum mundum lu-
 crificiam. Hùc spectat etiam *unitas*, quâ sumus
unum corpus, et unus spiritus cum Christo, et una est
Ephes. 4.
5. *spes vocationis omnium; unus Dominus, una fides,
 unum baptisma, unus Mediator, unus Deus, et Pa-
 ter omnium.* Quarè detestabor quæcunque me ab hâc
 unitate corporis Christi, quod est Ecclesia, quo-
 cunque modo abducunt, aut divellunt. Tertia est,
Unitas
faculta-
tum ani-
mæ. *unitas facultatum animæ, et actionum; quæ in unum
 colliguntur, quandò sic in potestate sunt, ut nihil
 obstrepant, aut avertant animam contemplantis, ab
 unione*

De præstantiâ vitæ contempl. 241
 unione cum Deo per contemplationem et amorem;
 sed potiùs cooperentur suo modo, atque subserviant.

CAPUT VI.

De præstantiâ vitæ contemplativæ.

COMMENDAVIT illam Christus illis verbis: *Ma-*
Luc. 10.
42. *ria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab eâ.*
 Ubi est notandum quod ait, *Mariam elegisse.* Nam,
Gratia et
libertas,
principia
statûs. etsi Deus inspirator esse debet suscipiendi vitæ ge-
 nus, præsertim tam eximium, homo tamen ipse ob-
 sequitur vocanti, et cooperatur.

Vocat autem *optimam partem*, quo præfert eam
 vitæ activæ. Nam conjungit magis hominem summo
 bono, similioremque Deo facit et angelis, perfi-
 ciendo ipsum secundum nobilissimas potentias ra-
 tionales, intellectum et voluntatem; atque istas per
 actus omnium excellentissimos, nempe contempla-
 tionem primæ veritatis, et amorem summi boni; à
 quibus actibus deindè provenit amor proximi, et
Amor
proximi. fervor, atque devotionis sensus in operibus bonis
 perficiendis.

Addit porro Dominus: *quæ non auferetur ab eâ.*
In statu
conser-
vat. Nam quos Deus semel ad eam vitam vocavit, vult
 in eâ permanere, nec ullis obtrectationibus (qualis
 erat illa Marthæ) ab instituto revocari. Deindè
Non im-
pedit. vult, ut à consuetis ejus vitæ exercitationibus, per
 tempora distributis, nullo modo patiantur se im-